

Decyzja wydawana na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy o odpadach, jest w każdym przypadku decyzją wydawaną wobec konkretnie określonego podmiotu, a więc posiadacza odpadów – orzekł Naczelny Sąd Administracyjny.

W rozpoznawanej sprawie NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA w sprawie ze sprzeciwów od decyzji SKO w przedmiocie nakazu usunięcia odpadów. Sąd I instancji podniósł, że wójt nakazał skarżącemu usunięcie odpadów biodegradowalnych z działek.

Kolegium wskazało, że materiał dowodowy zgromadzony przez wójta nie pozwala na uznanie, że posiadaczem odpadów jest spółka, co wymaga przeprowadzenia dalszego postępowania dowodowego w tym zakresie. W odwołaniu wskazano, że właścicielem działki jest zupełnie inna spółka niż podmiot skarżący, co zostało udokumentowane aktem notarialnym oraz księgą wieczystą.

NSA opierając się na art. 26 ust. 1 ustawy o odpadach, podniósł że posiadacz odpadów jest zobowiązany do niezwłocznego usunięcia odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania. Z kolei za „posiadacza odpadów” należy rozumieć wytwórcę odpadów lub osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej będące w posiadaniu odpadów (art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy). Ponadto, domniemywa się, że władający powierzchnią ziemi jest posiadaczem odpadów znajdujących się na nieruchomości.

Sąd stanął na stanowisku, że postępowanie o wydanie decyzji w przedmiocie usunięcia odpadów nie jest skierowane do rzeczy, tj. nie dotyczy obowiązku usunięcia odpadów. Niezbędne jest ustalenie kręgu stron postępowania, w tym podmiotu, na który należy nałożyć obowiązek usunięcia odpadów. Takim zobowiązanym w rozumieniu ustawy jest „posiadacz odpadów”.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 03.02.2022 r., sygn. III OSK 64/22, orzeczenie jest prawomocne

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl